

GANASLEJA

„Šī ir tā vēsts, ko esam no Viņa dzirdējuši un pasludinām jums, ka Dievs ir gaisma un Viņā nav it nekādas tumsības. Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu un dzīvojam tumsībā, tad melojam un nedarām patiesību. Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā un Viņa Dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem. Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos. Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības. Ja sakām, ka neesam grēkojuši, tad darām Viņu par meli, un Viņa vārdi nemājo mūsos.” /1Jņ 1:5-10/

Kad agri no rīta, pirms saule bija vēl uzaususi, es devos ceļā uz Madonu, es pamanīju, ka būs skaists rīts, jo debesis bija tikpat kā skaidras. Kādā no ceļa pagriezieniem saule man iespīdēja taisni pretī - sejā, kas pirmajā brīdī likās kā visbrīnīgākais rīta sveiciens. Bet tad, jo vairāk es sajūminājos par šo notikumu, jo vairāk sapratu, ka tas no iepriecinājuma rada man diskomfortu. Saule bija acīm par spožu, tajās sāka birt asaras un ceļa redzamība tika apgrūtināta. Tādēļ, lai izvairītos no nepatīkamās sajūtas un kāda nevajadzīga incidenta, es nolaidu mašīnas saules aizsargu.

Ar kādu nolūku es Jums stāstu šo stāstu? Redziet, arī mēs baznīcā pelnu trešdienā aizsākam gavēņa laiku. Tas ir pagrieziena punkts, kad savus skatus vēršam uz Dievu, un Dievs ir gaisma un viņā itin nemaz nav tumsības. Kā mums atklāj Dieva Vārds, tad cilvēks, kas pēc dabas ir grēcīgs, nespēj pastāvēt Dieva gaismas vai svētuma priekšā. To mēs lasām gan pravieša Jesajas, gan apustuļa Jāņa, gan arī citās atklāsmēs, kad pieredze, sastopoties ar Dieva vareno godību, viņos izraisīja nāves bailes un sava grēcīguma atzīšanu.

Līdz ar Pelnu trešdienu īpaši vēršam savus skatus uz Dievu, uz Dieva spožumu, tikai to nedarām caur savu miesu un asinīm un ne caur savu varēšanu. Vēl vairāk, mēs apzīmējam savas pieres ar krusta zīmi, apliecinot savu iznīcību, bet līdz ar Pelnu trešdienu, vēršam savus skatus uz Dieva spožumu caur krustu Golgātā. Caur krustu Dievs neuzlūko mūsu grēcīgumu un nepilnības, mūsu mirstīgumu un nolemtību, bet Kristus taisnību un svētumu, Kristus paklausību un pašai ziedību mūsu - Tevis labā. Kristus krusts ir droša paļāvība un uzticēšanās, dodoties pretī Dieva varenajam spožumam. Caur to, kas ir Viņš, mēs tiekam darīti par tiem, kas mēs neesam. Un tā nav mūsu varēšana, mūsu nožēla, bet, ka Dievs mums ir žēlīgs, un Viņš mūs ir pieņēmis savā varenajā mīlestībā caur Jēzu Kristu - Dieva vienpiedzimušo dēlu, kurš pieņēma miesu, lai caur miesu glābtu tos, kas ir tikai miesa.

Mācītājs **Rolands Pētersons**

PAR GAVĒNI

Ikreiz, kad pienāk kārtējais gavēnis, atskan jautājums: “Ko un kā darīt gavēnī?”

Viens gūst motivāciju īstenot sen atlikto diētu, kāds atsakās no gaļas, cits atliek olas un piena produktus līdz Lieldienām. Baznīcas mūsdienās īpaši neiejaucas cilvēka privātajā dzīvē, un nekādus īpašus priekšrakstus attiecībā uz ēdienu neizvirza, bet aicina pievērsties Dieva Vārdam un Sakramentiem. Tas nozīmē, ka kristieši tiek aicināti uz grēku nožēlošanu, izvērtējot sevi Dieva baušļu gaismā, un atzīt, ka mūsu grēki tiek piedoti nevis mūsu dēļ, nevis tāpēc, ka Dievs nevar nepiedot, bet tādēļ, ka Jēzus Kristus, mūsu Glābējs, cieta un, pielīdzināts ļaundariem, izlēja Savas asinis pie krusta Golgātā par mūsu grēkiem un mūsu dēļ. Tādēļ baznīcas aicina studēt Bībeli, pārdomāt Kristības nozīmi dzīvē, un saņemt grēku piedošanu un Svēto Vakarēdienu.

Svētie Raksti vēsta, ka gavēnis netiek darīts pats par sevi, bet tas, kā grēknožēlas apliecinājums, tiek veikts, lai atgrieztos pie Dieva. Gavēņa laikā tiek piesaukts Dievs, atlikti citi darbi (3.Moz.16), ikdienas apģērba vietā apvelk sēru drēbes, ierastā komforta vietā sēž pelnos (Jes.58), atturas no ēdiena (2.Sam.12; Ps.109) un dzimumattiecībām (Dan.6). Protams, ne šāda gavēšana neatgriež pie Dieva, bet Dieva Vārds, kam gavēņa laikā pievēršas gavētājs.

Līdz ar to, svarīgāk ir jautāt, nevis “ko un kā darīt”, bet “kāpēc jāgavē?” Kam tas vajadzīgs? Man? Dievam? Tuvākajam? Baznīcai? Sabiedrībai?

Dieva Vārds paskaidro, ka gavēšana nav publiska lieta. Gavēšana var būt kolektīva, bet tā nav publiska. ”Kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu, ka tu nerādies ļaudīm kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas redz slepenībā. Un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās.” (Mt.6:17-18) Jāgavē ir nevis tādēļ, ka gavēšana būtu Dievam tīkama, man patīkama un labs darbs, ar kuru es saņemšu salīdzināšanos ar Dievu, vai iemantoju Kristus nopelnus. Nē! Nevis pati gavēšana ir labums, bet tās ieguvums – grēku piedošana. Salīdzināšanās ar Dievu nav mūsu darbs, bet Kristus darbs. Pēc grēksūdzes Tēvs tev atmaksās ar sirdsapziņas mieru un prieku, ko dāvā visu grēku piedošanas saņemšana mīļā Kristus dēļ.

Ebaznīca.lv

Tiek restaurētas baznīcas ārdurvis! Aicinām atbalstīt!

"Pirmajā valdīšanas gada pirmajā mēnesī viņš (Hizkija) atvēra Kunga nama durvis un tās salaboja".

/2. laiku 29, 3/

Mājas vienmēr sākas ar nama durvīm. Durvis ir mājas vizītkarte, kas sniedz priekšstatu par tās iemītniekiem, gaumi un sociālo statusu.

2018.gadā apsekošanas rezultātā tika konstatēts, ka mūsu - Lazdonas - baznīcas (aizmugures) ārdurvis ir vēsturiskas un oriģinālas (19.gs.). Šobrīd ir iesākušies baznīcas ārējo durvju restaurācijas darbi, lai saglabātu draudzes īpašumā esošās baznīcas ārdurvis nākamajām paaudzēm. Restaurēšanas darbus jau uzsācis „Baznīcēku atjaunošanas fonds” būvzinieris Edgars Bukavs. Restaurācija izmaksās EUR 2000,00. Tādēļ lūgums ikvienam, kurš sirdī ir aicināts, sniegt savu finansiālu ieguldījumu durvju restaurēšanā.

Darbu rezultātā tiks saglabātas baznīcas vēsturiskās ārdurvis, tā novēršot draudus baznīcas kā kultūrvēsturiskas ēkas tālākiem bojājumiem, kā arī tiks saglabāta ēkas siltuma noturība pret ārējiem laika apstākļiem, nodrošinot Lazdonas baznīcas ilglaicīgu un vizuālu saglabāšanu nākotnē, turklāt baznīcas ieeja rada pirmo iespaidu par ēku kopumā.

Šajā gadā ir ieplānoti celtniecības darbi pie baznīcas zvana torņa un durvju restaurācijas, kā arī iecerēts uzlikt virs durvīm nojumi, lai durvis pasargātu no ārējiem laika apstākļiem.

Lai Dievs dod, ka mūsu sirdis iedegas par Dieva nama atjaunošanu (2. Laiku 24.,29; Ezras 5.)

Santa Veipa

Visi draudzes bērniņi un ikviens bērniņš joprojām tiek mīļi gaidīti uz svētdienas skolas nodarbībām svētdienas dievkalpojuma laikā plkst. 12.00 Lazdonas baznīcā. Skolotājas ir mērķtiecīgi un ar mīlestību sagatavojušas svētdienas skolas nodarbību plānu līdz pat maija vidum, radošā veidā apskatot tēmas, kā, piemēram, Lielais glābējs, Bērni ir svarīgi Jēzum, Cerība debesīs un citas. Bērni mīļi gaidīti!

No 28. marta, ceturtdienas un Lazdonas baznīcā atsāksies Iesvētes mācību kurss, ko vadīs mācītājs Rolands Pētersons.

Bieži vien mūsu priekšstats par Dievu, baznīcu un ticību rodas no cilvēkiem, kas to nepazīst. Šī ir unikāla iespēja Tev pašam uzzināt:

- * baznīcas mācības pamatus.
- * kā Dieva mīlestība ir atklājusies cilvēku vidū.
- * kas ir ticība? Vai tā nāk no mums vai tomēr ir Dieva dāvana?
- * un gūt atbildes arī uz citiem svarīgiem dzīves jautājumiem.

Pēc iesvētes mācību beigām ir iespējams kļūt par Madonas ev.lut.draudzes locekli, kā arī kristīties, kristīt bērnu, būt par krustvecāku vai laulāties.

Pirmā šī gada iesvētes mācība notiks 28.martā plkst. 18.00 Lazdonas baznīcā. Par tālāko tikšanās laiku vienosies klātienē.

Esi gaidīts, un aicini arī draugus!

Draudzes mācītājs: Rolands Pētersons, tālr.: 26785896, e-pasts: rolandpeterson@inbox.lv

Draudzes priekšniece: Ērika Pomere, tālr.: 25604071, e-pasts: erika.pomere@inbox.lv

Vēstule Draudzei

MARTS 2019

Jo, kur ir tava bagātība, tur būs arī tava sirds.

/Mateja 6:21/

